

Stanislav Šablica, *František Miroslav Čapek – život a dílo historika amatéra*. Bakalářská práce, Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2009, 72 s.

Posudek oponenta bakalářské práce

Stanislav Šablica si za téma své bakalářské práce zvolil regionální osobnost Františka Miroslava Čapka. Jde o první komplexnější zachycení života a veřejné činnosti této zajímavé postavy, která se do historie Českých Budějovic a širšího regionu zapsala především svou činností během převratu 28. října 1918. Třebaže již za svého života byl Čapek přijímán kontroverzně, nelze popřít, že tento „historik – amatér“ či „historik – buditel“ ovlivnil ve své době a prostoru širší vrstvy lidí. Dnes lze jeho díla číst spíše jako beletrii a také jako spolehlivý pramen k poznání myšlenkového světa stereotypů, jež přezívají v české společnosti dodnes.

Šablicova práce vznikla na základě prostudování odborné literatury a archivních pramenů, především osobního fondu Františka Miroslava Čapka uloženého v Literárním archivu Památníku národního písemnictví v Praze, v Jihočeském muzeu a ve Státním okresním archivu České Budějovice. Celá bakalářská práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do tří rozsáhlejších kapitol. První se zaměřuje na regionální historiografii první poloviny 20. století; druhá popisuje život veřejné Čapkovy aktivity Františka Miroslava Čapka; třetí část je zaměřena na rozmanitou literární tvorbu. Obsah těchto dvou kapitol se vzájemně prolíná, stejně jako se prolínala v Čapkově životě veřejná činnost s jeho tvorbou. Vzhledem k rozsahu práce nebylo určitě možné rozebrat podrobně všechna Čapkova díla, ale přesto bych v případném dalším bádání Stanislavu Šablicovi doporučil věnovat pozornost knize *Trocnov* a Čapkově veřejné aktivitě v souvislosti se snahami o postavení Žižkova pomníku. Práci uzavírá seznam pramenů a literatury, součástí je i obrazová příloha. Určité výhrady bych vznesl k členění práce. Každá kapitola je rozdělena do řady menších podkapitol a ty do dalších. Tato rozdrobenost způsobuje, že např. podkapitolku 2.2.2.1 na s. 30 tvoří jediný sedmiřádkový odstavec, což je myslím na škodu historických prací.

Práci považuji za velmi zdařilou. Je napsána bez překlepů a gramatických prohřešků, jazykový styl, konkrétně navazování vět by snad na některých místech bylo možné ještě více zdokonalit. Drobné výtky bych měl pouze k závěru. Osobně bych očekával důkladnější zhodnocení jeho díla nejen literárního, ale i veřejné činnosti, případně i autorův osobní názor na Čapkův význam dnes.

Z drobných nedostatků bych dále zmínil:

Pozor na formulace „u nás“ (s. 40) nebo „my“ (s. 5 – „*V dobách, kdy Čapek napsal tuto knihu, jsme stále byli součástí Habsburské monarchie*“), které by mohly vyvolat nesprávný dojem, že autor nahlíží na dějiny z nacionálního úhlu pohledu, což určitě pravda není.

V souvislosti s Čapkovým zapojením do stavby mostu v Doudlebech by si zasloužila ocitovat bakalářská práce Rudolfa Zíky (obhájena roku 2011 na Ústavě archivnictví a PVH FFJU). A nakonec poznámka: Čapkův vzdálený příbuzný a jmenovec – historik František Josef Čapek – bohužel již nepatří mezi žijící osobnosti, jak je uvedeno na s. 20, neboť zemřel v roce 2001.

Jako výraznou přednost bych vyzdvihl skutečnost, že Šablica prostudoval velké množství archivního materiálu, které přesahuje obvyklou bakalářskou práci – celou neutříděnou Čapkovu pozůstalost v Jihočeském muzeu, ve Státním okresním archivu i v pražském archivu Památníku národního písemnictví. K poznání Čapkových studijních výsledků pak dokonce pracoval i se soudobými školními výkazy.

Vzhledem k výše uvedenému práci Stanislava Šablici doporučuji k obhajobě a hodnotím ji i přes zmíněné výhrady ještě známkou **v ý b o r n ě**.

Jan Šimánek

PhDr. Jan Šimánek

České Budějovice 29. 5. 2013